Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 176 (2178) ♦ Четвер, 23 вересня 1999 року ♦ Ціна договірна

23 Вересня

✔ *1872 р. Народилася співачка Соломія Крушельницька.*

✔ *1919 р. Спільне засідання Директорії та урядів УНР і ЗУНР, на якому ухвалено негайно почати воєнні дії проти армії Денікіна.*

✔ *1991 р. У Києві відбулися урочисті збори з нагоди 150-річчя Київського медінституту ім. академіка О. Богомольця.*

✔ *1992 р. На американському ядерному полігоні в штаті Невада проведено останній ядерний вибух.*

Леонід Кучма порушує законодавство. Верховна Рада пропонує зняти його кандидатуру з балотування

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 22 вересня

288 народних депутатів проголосували за те, щоб направити в Центральну виборчу комісію документи про порушення виборчого законодавства кандидатом у Президенти Леонідом Кучмою з пропозицією зняти його кандидатуру з реєстрації. Такою була відповідь законодавчої гілки влади виконавчій, яка на порушення законодавства вкотре відмовилась організувати трансляцію дня уряду.

(Закінчення на 2-й стор.).

Миротворці в Югославії, а люди гинуть

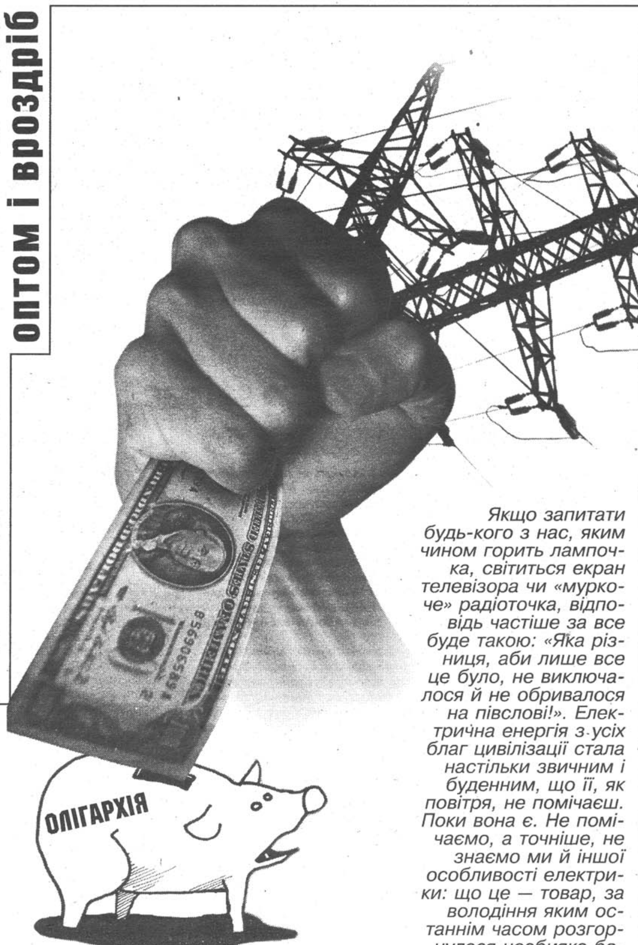
Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом СРЮ в Україні Гойко Дапчевичем.

Югославський посол наголосив, що присутність українського миротворчого контингенту сприяє стабілізації ситуації у Косово. Він закликав усіх, хто сповідує ідеали миру та свободи, об'єднатися і активно боротися проти тероризму й агресії. Гойко Дапчевич висловив занепокоєння тим, що сили КФОР (миротворчі частини в Косово) не виконують резолюції ООН №1244 щодо захисту життя та майна населення. За його словами, після того, як КФОР прийняв контроль над Косово, загинуло близько 300 сербів та циган, ще 400 вважають безвісти зниклими, 250—300 тисяч сербів та чорногорців стали біженцями.

Олександр Ткаченко попросив посла «регулярно інформувати про діяльність українських миротворців».

Гойко Дапчевич передав Голові ВР другий том книги «Злочини НАТО проти Югославії» і запросив його відвідати країну з офіційним візитом.

Правда про електрику оптом і вроздріб

Якщо запитати будь-кого з нас, яким чином горить лампочка, світиться екран телевізора чи «муркоче» радіоточка, відповідь частіше за все буде такою: «Яка різниця, аби лише все це було, не виключалося й не обривалося на півслові!». Електрична енергія з усіх благ цивілізації стала настільки звичним і буденним, що її, як повітря, не помічаєш. Поки вона є. Не помічаємо, а точніше, не знаємо ми й іншої особливості електрики: що це — товар, за володіння яким останнім часом розгорнулася неабияка боротьба.

Докладніше про це читайте на 5-й сторінці.

Колаж Миколи КОВАЛЕНКА.

У номер

Не злочинці, а заручники

Дев'ять українських льотчиків стали заручниками спроб керівництва Замбії підняти свій міжнародний рейтинг і довести неспроможність звинувачень у підтримці УНІТА, заявив на брифінгу посол з особливих доручень МЗС України, спеціальний посланник Президента країни Юрій Костенко. Недавно Ю. Костенко зустрівся з затриманими українськими льотчиками в центральній тюрмі столиці Замбії — Лусаки. За його словами, поки що стан здоров'я українських громадян «задовільний», але вони перебувають «під сильним психологічним тиском». Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», МЗС уже вручив ноти протесту посольству Замбії у Москві й послу Замбії в ПАР.

(Закінчення на 4-й стор.).

Маховик безробіття набирає обертів

Порівняно з минулим роком безробіття в Україні дедалі набирає обертів. За інформацією Держцентру зайнятості, нині непрацюючих громадян 1,114 мільйона. Це в 1,3 разу більше, ніж за аналогічний період 1998 року. Але зважте, це офіційно зареєстровані безробітні. Яке насправді число тих, хто шукає роботу, — невідомо.

Найбільше потерпають від безробіття Сумська, Рівненська, Волинська, Житомирська, Івано-Франківська, Львівська, Чернігівська області, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Виборець радить кандидатові в Президенти України

Петрові Симоненку: примкніть до «канівської четвірки»! Всі окремо програєте вибори.

Петро Миколайович, ви боїтеся, що вас можуть усунути фізично, якщо приєднаєтесь? Не бійтесь! Ви потрібні Кучмі з Вітренко, щоб розвалити лівий рух.

Леонідові Кучмі: зніміть свою кандидатуру!

В. ШЕВЧЕНКО.

Ватутіно
Черкаської області.

Від насіння до лопати

У відомому щорічною міжнародною виставкою «Агро» селі Чубинському, що в Бориспільському районі на Київщині, з 24 по 26 вересня проходитиме не така помпезна, але не менш важлива виставка «Київська осінь-99». Саме тут вперше спробують створити поблизу столиці регіональний оптово-роздрібний ринок сільгосппродукції та засобів для її виробництва.

P.S.

○ *У столичному Палаці спорту відкрилася 5-та Міжнародна виставка «Будівництво та архітектура-99».*

○ *Виявлено двох запорізьких школярів, котрі анонімно повідомили про закладену в школах вибухівку. На батьків чекає штраф близько 600 гривень.*

○ *У Сумах відкрито аптеку для ветеранів, де можна придбати ліки за відпускними цінами вітчизняних товаровиробників.*

Не влазь. Уб'є!

У номер

✓ Київ

Присяга на відданість... безальтернативному курсу

Кожному працівнику міліції нещодавно роздали маленький кольоровий папірець і змусили щодня носити його при собі. Зовні — все цілком логічно і збагненно. Текст присяги працівника органів внутрішніх справ України, затверджений постановою Кабінету Міністрів від 28 грудня 1991 року. Цю присягу складав кожен постовий, дільничний чи слідчий, вступаючи на службу до правоохоронних органів, урочисто поклявшись «завжди залишатися відданим народові України, суворо дотримуватися її Конституції та чинного законодавства, бути гуманним, чесним, сумлінним і дисциплінованим працівником, зберігати державну і службову таємницю» тощо. Однак цікавіша «серединка» папірця. З одного боку — портрет Леоніда Кучми з автографом, з другого — його напутнє слово. Кажуть, тому, хто загубить заповітний папірець, загрожує звільнення. Усе було б добре, якби не президентські вибори на носі, а Леонід Кучма не був би одним із п'ятнадцяти кандидатів у Президенти. Якби виборчий закон не забороняв органам правопорядку втручатися у виборчий процес, а посадовцям — використовувати своє крісло. Якби сам Леонід Данилович скористався власним-таки побажанням, написаним під згаданою присягою: «... підвищувати свій рівень культури, бути гуманним, чесним і чуйним до людей».

Профспілки не визначилися

Федерація профспілок України на IV засіданні Ради ФПУ, присвяченому участі профспілок у президентських виборах, так і не визначилася щодо підтримки конкретної кандидатури. Вирішено, що всі членські профспілкові організації діятимуть самостійно, виходячи з власних інтересів і рішень, а найвищий орган профспілок не визначатиметься. Рішення про підтримку певного кандидата може бути прийняте перед другим туром виборів.

За словами голови ФПУ Олександра Стояна, лише кожна четверта низова організація назвала свого кандидата. Пропонувалися три прізвища: Олександра Мороза, Леоніда Кучми і Євгена Марчука. 18 членських організацій запропонували кожній профспілці самостійно визначитися щодо підтримки того чи іншого кандидата. 19 всеукраїнських галузевих профспілок і регіональних об'єднань, здається, взагалі вважають за недоцільне когось підтримувати на першому турі виборів. Деякі організації, скажімо, Запорізька облрада профспілок, заявили, що нав'язувати конкретну кандидатуру — суперечить статуту. Дехто висловив сумніви, чи правильно вчинили профспілки, заявивши ще у березні про свою участь у виборчій кампанії. Тоді ФПУ направила всім кандидатам у Президенти свої умови, головні з яких — нормальне функціонування сфери виробництва та ліквідація заборгованості із заробітної плати та пенсій. Перед засіданням Ради ФПУ відбулася зустріч з 10 кандидатами у Президенти.

✓ Фотофакт

Представники молодіжних організацій України прийняли рішення про створення Альянсу молодіжних громадських організацій (Молодіжний альянс) на підтримку кандидатів на посаду Президента України Євгена Марчука, Олександра Мороза, Олександра Ткаченка та Володимира Олійника — учасників заяви в Каневі 24 серпня 1999 року.

До Молодіжного альянсу увійшли Всеукраїнське молодіжне об'єднання «Молодь за добробут», Соціалістичний конгрес молоді, Всеукраїнська молодіжна організація «Молоді республіканці» та інші молодіжні громадсько-політичні об'єднання.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Надзвичайного стану нехай не буде, а закон — діятиме

Вечірнє засідання 21 вересня

Парламентська хроніка

Розглядали блок питань, підготовлених Комітетом з питань національної безпеки і оборони.

Міністр оборони Олександр Кузьмук, голова комітету Георгій Крючков доповіли про проект закону «Про правовий режим воєнного стану» з пропозиціями Президента. Вето Президента не подолали.

Рішення прийнято компромісне: уточнено повноваження Головнокомандувача та компетенцію МО під час воєнного стану, і закон 243 голосами направлений Президентові на підпис.

Детально обговорювався закон про правовий режим надзвичайного стану. Дискусію викликала недавня директива Президента у зв'язку з терактами в Москві. Наголошувалося, що таких документів, як директива, Конституцією взагалі не передбачено. Президент має видавати укази або розпорядження.

Закон передбачає введення надзвичайного стану тільки тимчасово: не більш як на 30 діб у державі і не більш як на 60 діб у регіонах. Вводиться надзвичайний стан указом Президента, який підлягає схваленню у Верховній Раді — тобто, ВР може введення такого стану блокувати.

Проект закону прийнято в першому читанні.

Депутати розглянули і прийняли в цілому закони про правовий режим майна Збройних сил, про господарську діяльність Збройних сил та про оренду державного й комунального майна, суть яких зводиться до того, щоб військове майно залишалося у військових, а коли його забирають для продажу чи віддають в оренду, гроші мають надходити в державний бюджет і звідти перераховуватися на потреби армії.

У цілому також прийняті закони «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ», «Про соціальний та правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей».

Внесені зміни до закону «Про державну таємницю» (оновлена редакція), схвалений Кодекс України про адміністративні правопорушення щодо відповідальності за порушення законодавства про державну таємницю та закон про порядок направлення підрозділів Збройних сил України в іншу державу.

240 голосами ухвалено закон у редакції Президент про прийняття Протоколу про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв.

Анатолій КАРАСЬ.

Леонід Кучма порушує законодавство...

Ранкове і денне засідання 22 вересня

(Початок на 1-й стор.).

Як відомо, Верховна Рада планувала цього тижня заслухати інформацію про діяльність Кабінету Міністрів щодо погашення заборгованості з виплати заробітної плати та пенсій, а також інформацію про внутрішній та зовнішній борги України. Відповідно до закону розгляд цих питань транслюється у прямому теле- та радіоефірі. Проте вдруге — сьогодні без пояснення причини — виконавча гілка влади відмовилася організувати пряму радіо- та телетрансляцію дня уряду.

Як зазначив у своєму виступі голова Рахункової палати Валентин Симоненко, державний телерадіопростір фактично монополізований Держтелерадіокомітетом, і це, на його думку, є порушенням законодавства.

Отож чимало народних обранців погодилися з думкою Івана Бокия, який назвав ці кроки уряду «повзучим переворотом і встановленням диктатури в Україні». Опісля тривалого обговорення ситуації, яка склалася щодо слухання інформації уряду, сесія прийняла рішення надрукувати документи, підготовлені профільними комітетами, в газеті «Голос України» та інших виданнях, які захочуть оприлюднити інформацію як про внутрішній і зовнішній борги, так і про погашення заборгованості у зарплатах і пенсіях нашим співгромадянам.

Окрім того, Верховна Рада прийняла рішення про те, щоб Голова Верховної Ради виступив 22 вересня о 21 годині у прямому ефірі УТ-1. Народні депутати проголосували і за доручення Генеральній прокуратурі перевірити дотримання законодавства щодо висвітлення діяльності органів державної влади.

Водночас Верховна Рада вирішила дати уряду ще один шанс і перенесла слухання згаданої інформації на 23 вересня.

Щоправда, народним обранцям так і не вдалося подолати вето Леоніда Кучми на Закон «Про тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради України». Навіть у поіменному режимі голосування депутатська група «Відродження регіонів» у повному складі проголосувала проти подолання вето. Їхня позиція збіглася з позицією ряду інших фракцій і депутатських груп. Отож, щоб подолати вет Президента, народним обранцям не вистачило чотири голоси.

Проект закону «Про внесення змін і доповнень до деяких законодавчих актів України з питань реєстрації актів громадянського стану» відправлено на повторне перше читання.

Низку законопроектів Верховна Рада прийняла в першому читанні. Зокрема, народні обранці внесли зміни до Кримінального кодексу пр втручання в діяльність народних депутатів, уповноваженого з прав людини та посадових осіб Рахункової палати, уточнили порядок надходження і використання коштів фонду для здійснення ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення. Нарешті, вдалося прийняти в першому читанні і проект закону про концесії на автомобільні дороги.

Володимир КОРОЛЮК.

Нині життя погане. Але різко поліпшиться. Якщо виграє...

або Загадка на кмітливість

Думки з приводу

У мене для читачів є дуже гарна новина. Присядьте про всякий випадок, щоб від приємної звістки не було побутового травматизму. Сіли? Читайте. З 1 листопада ситуація в нашій країні різко поліпшиться. Якщо перемогу здобуде... Леонід Данилович Кучма. З оригіналом вірно. Поінформоване джерело в адміністрації Президента — сам Президент. Клянусь.

Якщо від великої радості хтось ще не отямився — валідол під язик і бадьоро читайте далі (ліки бажано не ховати): в Україні «оздоровиться ситуація, відійдуть в небуття деякі сили, які прагнуть реваншу». Далі (десь, напевно, з 3 листопада, доки дійде до їхніх парижів) «різко зміниться ставлення у Європі до України», бо «наш поступ до Європейського союзу буде ширшими кроками, ніж до цього. Не тільки ми хочемо бути в Європі, але й Європа цього хоче»...

Читачі, співвітчизники, громадяни! За терпіння — по 40 крапель валер'янки чи корвалолу. Зовсім мало лишилося бідувати. Де крик «Ура!» і оплески та овації? Ще 40 днів потерпимо нинішню ситуацію, ще сорок днів протримаємося в «облозі Європою». Згадайте, ми більше мучилися! То Кучма — прем'єр, то Президент. А тут сорок днів лишилося, і поліпшення ...за Леоніда Даниловича. Гей, діставайте мензурки: ще кілька крапель, і до маршу на Захід готуйсь — раз—два, раз—два. Європо, чуєш наш поступ? Чекай!

Я не знаю, як вам, а львів'янам ця новина, кажуть, сподобалася. Там не «жалують» «деякі сили» і тому Леоніда Кучму сприймають у міру власного патріотизму. Скаже Леонід Данилович «Слава Україні», наприклад, — захоплення: ну й державник, пан Президент. А краще поцікавилися б його обіцянками для «східного електорату» (чи згадали «патріотичні» діяння у масштабах держави). Хто «щиро вдячний за те, що наші хлопці не кладуть свої голови по гарячих точках» (дуже велика особиста заслуга Кучми!), хай заодно подякує і за відмову від постанови про порядок перетину кордону іноземними військами, що перебувають на території України, і за дозвіл переоснастити російську авіацію у Криму. Спасибі. Це, звичайно, робиться для «посилення громадської безпеки і захисту національних інтересів держави». Ми так і затямили.

Але краще повернемося до «різкого поліпшення». Після перемоги Кучми нарешті зрушить з місця адміністративна реформа: «Не можна таку велику роботу починати напередодні президентських виборів», — каже Леонід Данилович. І ми віримо, якщо не почав раніше (здається, час, був), то який нині резон «санітарну годину» проводити? Хай нереформована рать на вибори попрацює, а там, згідно з ККД — побачимо.

Вдарить переможець «реформами» і по парламенту, бо якщо цей «впертий механізм» «не здатен буде запрацювати» так, як треба Президентові, він «не збирається даремно витрачати час».

Нагадав пан Кучма і про сумні події з недавньої історії, коли «провокатори на найвищому рівні хотіли спихнути все на Президента». Але, на щастя, не вдалося. В Леоніда Кучми є алібі: «Добре, що Президента в той час не було в країні». А якби не тільки «в той час»? Коли б чекало на нас «поліпшення ситуації»?

А цей «силогізм» потребує брому: пан Президент жалкує, що вітчизняні ЗМІ «не такі незалежні, як в інших державах світу». Спасибі за співчуття і розуміння наших проблем — від усього журналістського серця. Ми також співчуваємо «всім іншим державам світу» — у них таких президентів удень з «юпітером» не знайдеш.

Напевно, Л. Кучма читає лише опозиційну пресу, бо просить назвати газету, яка прославляє Президента. Між іншим, могли б запитати в Людмили Миколаївни, вона якось зізналася, що дуже шанує «Факты». Але в проханні Президенту відмовити просто не зручно. Громадянська позиція зобов'язує. Шануючи ваш цінний державний час (кожна секунда — майбутній перемозі), підкажу лаконічно: легше запам'ятати газети, які не прославляють Президента Кучму. Із масових їх лише кілька: «Голос України», «День», «Сільські вісті». Пишіть, дзвоніть. Заходьте. Лише без звичної у такому разі компанії: податківців, пожежників і Генпрокурора.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

І не витрачайте даремно часу

Вільна людина, заможна родина, велика і сильна країна!

Передвиборна програма кандидата у Президенти України від Народного руху України Геннадія УДОВЕНКА

ГЕННАДІЙ ЙОСИПОВИЧ УДОВЕНКО

Народився 22 червня 1931 року в місті Кривому Розі у родині гірничого інженера. Українець. Закінчив Київський університет ім. Т. Г. Шевченка в 1954 р. За освітою історик-міжнародник. Володіє англійською, французькою, польською та російською мовами. Має дипломатичний ранг Надзвичайного і Повноважного Посла. Під час навчання в університеті, у 1952—1953 роках, працював за сумісництвом секретарем міністра, а потім секретарем колегії Міністерства промисловості будівельних матеріалів УРСР. У 1955—1958 роках був головою колгоспу в селі Домантівка Сквирського району Київської області («тридцятитисячник»). У 1958—1959 роках навчався в аспірантурі Українського науково-дослідного інституту економіки і організації сільського господарства. З 1959 до 1998 року перебував на дипломатичній роботі. У 1959—1965 роках працював першим секретарем і радником відділу міжнародних економічних організацій МЗС УРСР. У 1965—1971 роках — співробітник Секретаріату відділення ООН у Женеві. У 1971 — 1977 роки — член колегії, начальник відділу кадрів, начальник відділу міжнародних економічних організацій МЗС УРСР. У 1977 — 1980 роках — директор управління Секретаріату ООН у Нью-Йорку. 1980—1985 роки — заступник міністра закордонних справ. З 1985 до 1992 року — Постійний представник України при ООН. 1992—1994 роки — Надзвичайний і Повноважний Посол України в Республіці Польща. З 1994 до 1998 року — міністр закордонних справ України, член Ради національної безпеки і оборони України. У вересні 1997 року був обраний на рік головою 52-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН. Представляв Україну на сесіях і конференціях ООН та інших міжнародних організацій, головував на засіданнях Генеральної Асамблеї ООН, Ради Безпеки ООН, Економічної і Соціальної Ради ООН. Обирався головою Економічного і Спеціального політичного комітетів Генеральної Асамблеї ООН. Представляв Україну в Міжнародній організації праці. З 1998 р. — народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин. 14 травня 1999 року на X з'їзді Народного руху України висунутий претендентом на кандидата у Президенти України. 30 травня висунутий також IV з'їздом партії «Реформи і порядок» як спільний кандидат від блоку двох партій. Голова Народного руху України та голова фракції Руху у Верховній Раді (з 31 березня 1999 року). Почесний доктор Бріджпортського університету (США), Українського вільного університету (Мюнхен), почесний академік Міжнародної кадрової академії (Київ), дійсний член (академік) Міжнародної академії інформації (Москва). Кавалер Ордена князя Ярослава Мудрого V ступеня. Одружений. Має дорослу дочку.

Моя мета — побудувати демократичну, цивілізовану європейську державу, в якій заможно і вільно житиме кожна людина, державу, якою будемо пишатися і яку поважатиме світ. Моя програма — це програма Народного руху України, партії, що здобувала українську державність, а сьогодні захищає право кожного громадянина на гідне й забезпечене життя.

РОЗВИНЕНА ЕКОНОМІКА — ОСНОВА ДОБРОБУТУ

Головне — подолати економічну кризу, стабілізувати економіку та підвищити життєвий рівень українського народу.

Для цього потрібні:

— загальнонаціональна економічна політика, спрямована на економічне зростання, приріст національного багатства та соціальний розвиток; в її основу покласти довгострокову доктрину реформування економіки;

— стабільна і побудована на сприятливих для виробництва і споживчого попиту податкова система;

— свобода підприємництва, захист внутрішнього ринку та сприяння власному товаровиробнику, підтримка середнього і малого бізнесу;

— забезпечення економічної самостійності і доцільності використання потенціалу регіонів України;

— заохочення технологічних інвестицій шляхом оздоровлення фінансів, стимулювання приросту нагромаджень, зменшення державних витрат і боргів;

— зростання виробництва у базових галузях економіки внаслідок сприяння влиттю в них довгострокових капіталів;

— реструктуризація і підтримка вугільної промисловості, реконструкція на сучасних технологіях паливно-енергетичного комплексу України, термінове закінчення будівництва Одеського нафтотермінала;

— запровадження енергоощадних технологій; створення власного ядерного циклу;

— створення прозорих ринків вугілля, газу, електроенергії для ліквідації монополізму в ціноутворенні та зниження цін на основні енергоносії;

— будівництво широкої мережі доріг, створення нових міжнародних транспортних коридорів;

— гарантоване право приватної власності на землю, формування ринку землі;

— реформування колективних сільгосппідприємств в економічно ефективні приватні агрофірми, сільськогосподарські товариства із застосуванням орендних відносин, забезпечення розвитку сільськогосподарської кооперації, фермерських господарств, розширення власних підсобних господарств;

— низьковідсоткове кредитування сільгосппідприємств через створення Земельного банку;

— впровадження новітніх біотехнологій та забезпечення села сучасною технікою;

— створення цивілізованого побуту на селі.

СИЛЬНА ДЕРЖАВА ЗАХИЩАЄ СВОЇХ ГРОМАДЯН

Для цього потрібно:

◆ дати людям роботу — через відродження виробництва, розвиток малого та середнього підприємництва, сімейної економіки, системи сезонних та громадських робіт;

◆ реформувати систему заробітної плати, скоротити розрив між максимальною та мінімальною зарплатами;

◆ підвищити мінімальну зарплату з урахуванням європейських стандартів прожиткового рівня;

◆ ліквідувати практику невиплати зарплат, пенсій, стипендій;

◆ провести пенсійну реформу — розмір пенсії має визначатися трудовим внеском і умовами праці;

◆ виплатити грошові компенсації за знецінені заощадження — за бажання вкладника заощадження можуть бути використані на будівництво житла, оплату комунальних послуг, лікування, навчання та ін.;

◆ повернути кошти ошуканим вкладникам трастів шляхом створення цільових позабюджетних фондів;

◆ гарантувати безкоштовну медичну допомогу, адресне безкоштовне забезпечення ліками ветеранів війни, інвалідів та інших соціальних категорій;

◆ забезпечити соціальний захист інвалідів, «чорнобильців», шахтарів, потерпілих від техногенних катастроф та нещасних випадків на виробництві;

◆ домогтися виплати довічних компенсацій жертвам нацизму;

◆ запровадити кредитування молодих сімей на придбання житла та отримання освіти;

◆ збільшити розмір допомоги при народженні дитини, сім'ям, які мають дітей-інвалідів, а також багатодітним та неповним сім'ям;

◆ підвищити розмір стипендій, забезпечити працевлаштування молодих спеціалістів після закінчення навчальних закладів.

НА СТОРОЖІ НАЦІОНАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ

У питанні національної безпеки я виходжу з принципу: «Немає вічних друзів і вічних ворогів — вічні лише національні інтереси». Щоб зміцнити національну безпеку, треба:

◆ забезпечити альтернативні джерела постачання нафти і газу;

◆ поступово перевести Збройні Сили України на професійну основу та забезпечити військо сучасним озброєнням;

◆ зміцнювати державний кордон України. В той же час сприяти його «прозорості» з метою входження до світових економічних структур та обміну людьми;

◆ підвищити ефективність роботи СБУ і правоохоронних органів для захисту національної безпеки держави та безпеки громадян;

◆ повести нещадну боротьбу з мафією, корупцією та хабарництвом;

◆ домогтися екологічно безпечного розвитку господарства;

◆ гарантувати захист інтелектуальної власності;

◆ реалізувати національну програму інформатизації суспільства;

◆ звільнити український інформаційний простір від впливу інформаційних засобів, ворожих до Української держави та української нації, від пропагування насильства та порнографії;

◆ гарантувати свободу віросповідування, сприяти міжконфесійній злагоді, миру і порозумінню в суспільстві.

УКРАЇНА У СВІТІ

Щоб здобути повагу світової спільноти, потрібно:

◆ забезпечити рівноправні і взаємовигідні відносини з усіма державами світу;

◆ послідовно проводити курс на інтеграцію до європейських та трансатлантичних структур, що забезпечить економічне зростання, демократичний розвиток і колективну безпеку України, а також на європейське регіональне співробітництво;

◆ активно і плідно співпрацювати з українськими громадами за кордоном.

МАЙБУТНЄ — ЗА ОСВІЧЕНОЮ І КУЛЬТУРНОЮ НАЦІЄЮ

Я прагну бачити співвітчизників нацією освічених і культурних людей. Для цього треба:

◆ гарантувати безкоштовну освіту;

◆ фінансувати на пріоритетних засадах освітні заклади та наукові установи;

◆ підняти в суспільстві престиж науковця і вчителя, забезпечити їм гідну заробітну плату та всебічну підтримку з боку держави;

◆ сприяти приходові в науку та освіту високопрофесійних фахівців, свідомих свого покликання та обов'язку перед Україною;

◆ забезпечити пріоритетну державну підтримку національної культури та мистецтва;

◆ забезпечити неухильне впровадження української мови у всі сфери життя як гарантії самого існування Української держави, народу і нації;

◆ гарантувати розвиток російської мови, мов і культур усіх національностей.

ГРОМАДЯНИН — НАЦІЯ — ДЕРЖАВА

Я домагатимуся неухильного додержання Конституції України, прав і свобод людини, докладу всіх зусиль до формування демократичного громадянського суспільства, утвердження верховенства права і рівності всіх перед законом. Сприятиму об'єднанню суспільства на основі ідеї національної державності та демократії. Домагатимуся суспільного примирення, відновлення історичної справедливості щодо всіх, хто боровся за незалежність України. Створю всі умови для формування української політичної нації на засадах патріотизму, загальнонаціональних інтересів та відповідальності за долю Української держави. Проведу рішучу кадрову реформу. На всіх державних посадах мають бути професіонали, патріоти, порядні люди. Іду на вибори з авторитетною, компетентною, молодою командою. Зі мною — Народний рух України, знана у світі партія, яку я маю честь очолювати. Мене підтримує впливова партія «Реформи і порядок». Головне для мене — людина. Тому нещадно боротимуся з чиновницьким сваволлям, неповагою і байдужістю до людей. Щомісяця звертатимуся до нації, правдиво інформуватиму про стан справ у державі і перспективи на майбутнє. Влада повинна бути відкритою перед народом. Я подолаю прірву між народом і владою; зроблю все, щоб народ довіряв владі. Свідомо беру на себе цю велику відповідальність — будувати Українську державу від імені українського народу, з його волі і для його блага.

По їхніх плодах ви пізнаєте їх...

«Не властны мы в самих себе,
И, в молодые наши леты,
Даем поспешные обеты,
Смешные, может быть, всевидящей судьбе...».

Євген БАРАТИНСЬКИЙ.

Як добре, що «рукописи не горять», а «написане пером не можна вирубати сокирою»! Що є можливість порівняти те, що говорилося, з ділами. Особливо це стосується державних діячів, депутатів, які не скупляться на обіцянки, коли їх обирають чи призначають.

Усе це згадалося, коли нещодавно, перебираючи папери, натрапив на статтю, з якою Леонід Кучма виступив 6 липня 1994 року, напередодні другого туру президентських виборів, на сторінках «Голосу України». Стаття називалася дуже промовисто і привабливо — «Народ України гідний кращої долі...».

Вважаємо, що сьогодні, коли офіційна пропаганда розгортає масовану кампанію, вихваляючи заслуги Леоніда Кучми як Президента і як претендента, єдиного з усіх гідного знову бути обраним на цю посаду, варто було б нагадати, що обіцяв він, ідучи у 1994 році на вибори. Тому й звертаюся до редколегії нашої газети з пропозицією передрукувати статтю Леоніда Кучми: нехай читачі порівняють те, що він казав тоді, з тим, що сьогодні має наш народ, якому п'ять років тому обіцяли кращу долю. Як казали древні, той, хто думає, сам розбереться...

Отже, слово автору згаданої статті.

Леонід КУЧМА: Народ України гідний кращої долі...

Я завжди був і є послідовним прихильником кардинальних економічних реформ, що покликані вивести нашу країну на якісно інший, вищий рівень розвитку, забезпечити входження на рівних до світового співтовариства.

Мабуть, тому під час моїх поїздок по Україні мене часто запитують: чи не вийде так, що нові економічні реформи приведуть до ще більшого зубожіння народу? Адже й так уже переважна більшість наших співвітчизників насилу зводить кінці з кінцями, не маючи можливості купити навіть найпотрібніше.

Завжди відповідаю в таких випадках, що ніяких реформ до сьогодні в Україні не проводили. Те, що нинішні можновладці називають «реформами» — лише дивовижне за своєю зухвалістю розграбування багатющої країни, яка за своїм економічним потенціалом справді могла б забезпечити всім своїм громадянам гідне існування й мати життєвий рівень населення серед передових країн Європи.

Щодо соціального, та, мабуть, і морального аспекту реальної, а не бутафорської перебудови економіки, то я глибоко переконаний, що будь-які реформи, коли вони ведуть до погіршення життя людей, украй аморальні й до жодних позитивних результатів у економіці й, тим паче, в політиці привести не можуть. Реформи мають робитися не за рахунок народу, який і без того несе на своїх плечах тягар змін, не заради задоволення чиїхось примарних ідеологічних догм та політичних амбіцій, а для реального поліпшення життя. Інакше — це вже не реформи, а антиреформи, що значно гірше за відкат у минуле, яким деякі так люблять лякати. Будь-яка держава існує лише для того, щоб захищати своїх громадян, а не вирішувати свої проблеми за їхній рахунок. Політика, навіть найвища, вторинна відносно до інтересів народу — це для мене цілком ясно. Цим принципом у своїй діяльності я завжди керувався й керуватимусь.

Я твердо відстоюю курс України на будівництво не просто якоїсь абстрактної ринкової економіки, а ринкової економіки, де головне — соціальна спрямованість, конкретний захист людини. Отож ні про яке подальше зубожіння народу не може бути й мови. Навпаки, я певний, що, можливо, переглянувши видатки бюджету, найближчим часом істотно збільшити рівень пенсій, стипендій, допомоги на дітей, адресної допомоги малозабезпеченим верствам населення.

Кошти на це буде знайдено не у міфічних скарбах Полуботка, а за допомогою цілком ясних, чітких і конкретних справ. Упевнений: існуюча влада їх не реалізує не тому, що настільки непрофесіональна — грамотних фахівців у виконавчих структурах достатньо. Просто це комусь дуже невигідно — відомо, що в каламутній воді рибу краще ловити.

У цьому зв'язку хочу виділити кілька ключових елементів, що дадуть змогу виділити додаткові кошти на соціальну сферу, надати реально відчутну допомогу всім малозабезпеченим верствам населення.

Цілком необхідною є кардинальна структурна перебудова бюджету зі значним збільшенням асигнувань на підвищення пенсій, допомоги на дітей, поліпшення медичного обслуговування, утримання дитсадків. З цим також невід'ємно пов'язана зміна системи оподаткування. Теперішню створено, схоже, лише для збагачення нечистих на руку чиновників та мафіозних структур, які зараз і є справжніми хазяями держави. Все зроблено так, щоб більшу частку доходів приховували від держави, а виробляти продукцію і займатися чесним підприємництвом стає зовсім невигідно. Це ж стосується й фіксованого курсу карбованця, який, без перебільшення, розоряє нашу країну.

Мільярди доларів також дасть припинення розграбування України, яке триває. За оцінками авторитетних експертів, зокрема й із числа співробітників СБУ, за останні три роки було переведено на таємні рахунки на Заході більш як 15 млрд. доларів. Я вважаю, що держава має зробити все, аби знищити корупцію й мафіозні структури, прибутки яких уже, мабуть, перевищують увесь наш національний доход.

Окрім того, економічні реформи, що проводяться, залучать до країни вельми великі західні інвестиції, що також сприятиме щонайшвидшому виходу з кризи. Найбільші американські й німецькі промисловці та фінансисти під час зустрічей зі мною казали, що при нинішньому керівництві ні про які інвестиції не може бути й мови, але вони можуть стати реальністю у разі початку реформування існуючої економічної системи, наближення її до сталих стандартів світової цивілізації.

Кажучи про і так нелегку проблему соціального захисту населення, не можу обійти мовчанням тяжке, просто катастрофічне становище літніх людей.

Ми всі у величезному боргу перед цими героїчними людьми, які дійсно все життя тяжко працювали для блага країни й нині стали злидарями через пограбування власним державним керівництвом. У першу чергу слід розробити механізм компенсації за знецінені вклади в ощадбанках, які накопичувалися часто-густо десятиліттями. І те, що вони за один день перетворилися на паперовий пил, — незмивна ганьба для всіх лідерів країни, які не побажали захистити інтереси мільйонів своїх співвітчизників.

Упевнений, що за взаємодії з Верховною Радою уряд може в найкоротші строки вирішити питання з індексацією вкладів й відновити нарешті справедливість.

І зробити це потрібно на практиці, а не шляхом видавання указів під час передвиборчої кампанії про чергові «першочергові заходи», які у разі перемоги завідомо не виконуватимуться. Ганебно використовувати горе й страждання людей для політичної самореклами з метою перехопити у суперника голоси знедолених виборців.

Інший, не менш важливий, аспект — піднесення рівня пенсій, які нині просто відверте знущання. Як кажуть, за ці гроші не можна не тільки жити, але й померти. Для мене очевидно, що попри всю нашу бідність можна вишукати кошти для їх істотного збільшення вже в перші кілька місяців.

Особливо хочу підкреслити жахливе становище ветеранів війни, чиї інтереси керівництво країни ігнорує попри всі пишномовні декларації. Мені, синові солдата, який загинув на фронті Великої Вітчизняної, соромно, що у Німеччині, котра програла другу світову війну, її ветерани живуть незрівнянно краще од наших переможців, хоч вони врятували всю Європу від фашизму. Там учасники війни отримують солідну доплату до пенсії, користуються багатьма соціальними пільгами. Гадаю, що й нам не соромно придивитися до німецького досвіду і попервах хоча б законодавчо закріпити збільшення розміру пенсії за участь у Великій Вітчизняній війні.

(Закінчення на 6-й стор.).

У номер

✔ Тайбей

Розбирають завали й моляться про порятунок

Десятки тисяч людей на Тайвані ночують на вулиці, у полях і парках після землетрусу, який забрав життя понад тисячі шестисот осіб. Жодне місто на острові не уникнуло руйнувань. Війська, гелікоптери та бульдозери мобілізовано для рятувальних робіт. Багато хто стоїть біля руїн і молиться про порятунок похованих живцем. Буддистські монахи організують доставку супу й рису. Багато країн терміново надсилають потрібні для потерпілих речі, зокрема й ковдри, намети, та запаси продовольства.

✔ Берн

Гроші «недомили»

Швейцарські банки заморозили на рахунках російських клієнтів, яких підозрюють у причетності до «відмивання» кредитних грошей МВФ через «Бенк оф Нью-Йорк», близько 17 мільйонів доларів. Через цей банк, один з найстаріших в Америці, як твердять, пройшло за півтора року до 10 мільярдів доларів з Росії.

✔ Ділі

ООН визнала своє безсилля

Стурбованість долею понад двохсот тисяч біженців зі Східного Тімору висловила Верховний комісар ООН у справах біженців Садако Огата. Вона заявила, що нині її комісія не може надати допомогу біженцям. Планують направити до Західного Тімору, де перебувають біженці, групи представників ООН.

✔ Ольстер

Переговори зайшли у глухий кут. Чи з нього й не виходили?

Знову зайшли у глухий кут переговори з північноірландського врегулювання. Лідер юніоністів Девід Трімбл знову заявив про невиконання ІРА свого зобов'язання щодо здачі зброї. Новий етап переговорів триває під керівництвом колишнього американського сенатора Джорджа Мітчелла. Міжнародні експерти кажуть, що особливих надій на прорив у переговорах немає, але залишається визначити, чи можна в принципі сподіватися на виконання угоди.

✔ Київ

Не злочинці, а заручники

(Початок на 1-й стор.)

За словами Ю. Костенка, звинувачення у шпигунстві наших льотчиків на користь УНІТА «не витримує жодної серйозної критики». Літак «вела» замбійська влада, і порушення кордону зони було б зафіксоване, а екіпаж затримано негайно після прибуття. Літак не було оснащено приладами нічного бачення, екіпаж не мав навіть фотоапарата. Зрештою, замбійські служби не мають досконалих приладів і навряд чи змогли б реально зафіксувати порушення зони. На думку адвокатів, літак не міг залетіти в зону, бо в даному випадку він мав би відхилитися від курсу...

Адвокати звернулися до МЗС і Вищого суду Замбії з проханням переглянути рішення про арешт і звільнити льотчиків, хоча б на час слідства. У Вищому суді справу розглядатимуть на початку жовтня.

А 19 жовтня в США відбудеться перше судове засідання у справі про затримання чотирьох українських моряків, у тому числі капітана судна «China Breeze», що належить грецькій компанії. Їх звинувачують у контрабанді наркотиків. Затримані стверджують, що не знали про те, який вантаж перевозять. Однак якщо їх визнають винними, то нашим морякам загрожує довічне ув'язнення. Днями дружини затриманих моряків провели прес-конференцію і заявили, що протягом трьох місяців ув'язнення жоден із представників Посольства України в США не зустрівся з їхніми чоловіками.

На знімку УНІАН: капітан корабля Сергій Курдюков з дружиною і дитиною.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Словаччину зараховано до благополучних

Парламентська Асамблея Ради Європи ухвалила рішення припинити процедуру контролю за виконанням членських обов'язків і зобов'язань Словаччиною. Такий крок ПАРЄ традиційно свідчить про визнання значних успіхів держави в демократизації суспільства. А також, що важливо, про довіру до керівництва країни й надання йому карт-бланш на самостійне остаточне розв'язання тих проблем, які ще є. У випадку зі Словаччиною залишилося, вважають у ПАРЄ, трохи попрацювати над питаннями судової реформи, місцевого й регіонального самоврядування, свободи преси й захисту нацменшин.

Отже, однією країною, яка не потребує зайвої уваги Ради Європи, стало більше. Тепер із 41 держави—члена РЄ під процедурою моніторингу досі залишаються Албанія, Болгарія, Хорватія, Латвія, Молдова, Росія, Македонія, Туреччина та Україна.

Щодо України. Як стало відомо, на другу половину жовтня заплановано візит Генерального секретаря Ради Європи Вальтера Швіммера. Хоча, на думку багатьох членів парламентської делегації ПАРЄ, доцільність його приїзду саме напередодні виборів викликає певні сумніви. По-перше, загальновідомо, що після виборів в Україні можуть відбутися великі кадрові зміни — отож який сенс вести Швіммеру переговори з чиновниками, які незабаром можуть піти? По-друге, приїзд Швіммера матиме вигляд політичної підтримки нинішньому Президентові України з боку Ради Європи — і це тоді, як інші представники Ради Європи теж приїдуть до України, аби перевірити інформацію щодо порушення Леонідом Кучмою багатьох демократичних норм і стандартів...

А тим часом наша делегація бере активну участь у роботі ПАРЄ. Заступник глави делегації Анатолій Раханський виступив з питання міжпарламентського співробітництва у басейнах Середземного та Чорного морів. Він наголосив, що одним з об'єктів такого співробітництва має стати екологічний захист річок Дунаю та Дніпра, які нині головні постачальники бруду до Чорного моря. Також А. Раханський відзначив плідність співробітництва ПАРЄ та ПАЧЕС. Він ознайомив європейських парламентаріїв із тими питаннями, які обговорюватимуть на сесії ПАЧЕС, що відбудеться на початку грудня в Києві.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Страсбург.

Крапля води й сім кольорів сонця

У Національній бібліотеці України імені Вернадського відкрилася фотовиставка «50-річний шлях нового Китаю». Її організовано Посольством КНР в Україні. Фотографії, представлені тут, висвітлюють всю історію КНР. Утім, дбаючи про імідж своєї держави, ініціатори виставки не обминули й проявів українського інтересу до Китаю. Окремий розділ експозиції присвячено україно-китайським відносинам. Так, унікальна серія знімків розповідає про підкорення Евересту українською збірною альпіністів. Є й фрагмент з виставки майстрів нашої Спілки фотохудожників «Китай очима українців».

Звісно, жодна експозиція не замінить дійсності, проте, як висловився Надзвичайний і Повноважний Посол Чжоу Сяопей, крапля води відображає сім кольорів сонця!

На знімку: під час відкриття виставки.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Син кричав: «Мамо, матусю!»

Мені назустріч, насилу пересуваючись, вийшла жінка. Здавалося, вона дивиться на мене, але зовсім не помічає. Правду кажучи, довелося докласти чималих зусиль, щоб пробитися до неї в лікарню. Чергова медсестра одразу категорично заявила: «Це неможливо, потрібна спеціальна перепустка». «Такі правила, нічим не можу допомогти», — відрізав і міліціонер-вахтер, а потім глянув у вікно, даючи зрозуміти — розмову закінчено. Врешті-решт довелося просто збрехати, що 46-річна Наталя Олегівна Вдовіна доводиться мені родичкою, і я спеціально приїхала з України, щоб побачитися з нею. Це спрацювало.

І ось, коли я нарешті побачила перед собою цю змучену жінку, то несподівано зрозуміла, що просто не знаю, з чого розпочати. Можливо, із запитання: чому вона, громадянка України, залишила рідне місто Зугрес (Донецької області) і з усією сім'єю приїхала на заробітки в Москву? За тиждень до трагедії... І хто винен, що тієї фатальної ночі її сім'я опинилася в будинку номер 19 по вулиці Гур'янова (прямо навпроти будинку, де стався вибух)? Але відповіді на ці запитання в принципі відомі. Ні, ми говорили про інше — про біль, фізичний і душевний. Не дуже весела тема. Та я відчула, що Наталя Олегівна повинна виговоритися, вона просто більше не має сил тримати біль у собі.

— Це було, як у жахливому сні. Я опам'яталася від криків: «Мамо!.. Матусю!!!» Мене кликав син. За страшним збігом обставин напередодні ввечері він приїхав із Підмосков'я (син теж на заробітках і саме він звернувся пізніше до консульства України по допомогу. — **Авт.**). Спочатку через густий дим і пилюку нічого не можна було побачити. Але я й не намагалася, я взагалі не розуміла, де я і що навколо діється...

Олексій вцілів дивом. Ми знімали маленьку однокімнатну квартирку і він влаштувався спати вночі на підлозі. І коли вибухова хвиля накрила нашу квартиру, журнальний столик перевернувся на нього і, як щит, прийняв на себе скалки скла й уламки бетону. Щоправда, його поранило в голову, але, на щастя, не дуже серйозно.

Хоча тоді я цього ще не знала і була просто нажахана, коли побачила, як Олексій, весь у крові, намагається вибратися з-під уламків... Моя нічна сорочка теж змокла від крові й прилипла до тіла, в цей момент я ще не відчувала ніякого болю. А ще я зовсім не могла зрозуміти, де мій чоловік Сергій. Він мовчав...

За словами Наталі Олегівни, рятівники та пожежники приїхали вже за кілька хвилин.

— Нам кричали, щоб ми пішли з балкона, він може звалитися. А ми дивилися на цей будинок, точніше, на те, що від нього залишилося... Мені ще здавалося: це просто якийсь нічний жах, треба швидше прокинутися — і все зникне...

Несподівано в коридорі лікарняного відділення пролунав телефонний дзвінок. Наталя Олегівна здригнулася: в очах — страх і розгубленість.

— Не знаю, скільки ще це триватиме, різкі звуки й сильні голоси спричиняють майже фізичний біль... Особливо, коли чую сирену швидкої допомоги... Тоді так «кричали» машини...

Ми швидко вдяглися й почали спускатися з п'ятого поверху пожежними сходами, до нас приєдналися жінка й чоловік із дитиною на руках... Дитя так голосно плакало... На нижніх поверхах прорвало труби з гарячою водою, вона хльостала по стінах... Якась жінка відірвала мотузки на балконі, ми зміцнили нижню частину сходів і незабаром опинилися на землі.

Машини швидкої допомоги розвозили поранених по лікарнях. Сина Олексія поклали в невралгічне відділення, а Наталю Олегівну до травматологічного відділення 15-ої міської лікарні.

— Тільки там я знайшла свого чоловіка. Його привезли з розтрощеною ногою і струсом мозку. Але, слава Богу, він був живий.

Наталя ледь підняла поділ лікарняного халата — по моїй спині пробіг холодок. Шкіра на ногах — суцільний синець, покритий рваними ранами. «Скоро знімуть шви... Те саме по всьому тілу... Зашивали мене під загальним наркозом». Окрім того, у Наталі Олегівни контузія правого ока.

— Лікар сказав, що, можливо, зір відновиться... Треба дотримуватися постільного режиму не менш як три тижні, а що робити потім? Документів нема, з речей залишилося те, в чому пішли...

А ще Вдовіну гнітить думка, що з лікарні її можуть вивести за руки і — у потяг. Проте вона прямо сказала: попри все, що сталося, повернутися в Україну — означає опинитися в ще гіршому становищі. Тут, у Москві, вона принаймні має роботу: торгує на речовому ринку — колготками, джинсами... Заробляє не багато, але більше, ніж нічого.

— Корінні москвичі нас ненавидять. Мені часто доводилося чути «забирайся геть із Москви». Тут багато українців, вони — дешевші за рабів!

Наталя Олегівна вже не могла зупинитися. Їй треба було розкрити душу. І я раптом зрозуміла, що проблема здобування грошей хвилює її більше, ніж наслідки вибуху на вулиці Гур'янова, хоч як дико це звучить. Вона скаржилася, що на московських речових і продовольчих ринках українцям, молдованам, нерідко й росіянам, азербайджанці диктують свої умови і змушують їм коритися, і подекуди не дуже людяними засобами. Люди віддають у заклад паспорти й цінні речі як гарантію того, що не втечуть наприкінці робочого дня з виручкою. Нерідко працюють по 12 годин на добу, іноді не маючи можливості відійти від прилавка навіть, вибачте, за потребою. Але все-таки це робота.

— У лікарні — триразове харчування: дають і масло, і ковбасу, і рибу. Це більше, ніж я мала вдома. Що робитиму після виписки, як складеться доля моєї сім'ї — не знаю.

Інтерв'ю взяла Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Гроші енергетики не беруться нізвідки. І не зникають у нікуди

Надзвичайна ситуація на оптовому ринку електричної енергії запроваджувалася 12 разів

Днями Верховна Рада України розглядатиме в першому читанні закон «Про основні принципи функціонування оптового ринку електричної енергії». Тим самим буде поставлено крапку в питанні, хто і як розпоряджатиметься грошима енергетичної галузі

Міненерго не те що не може. Скоріш — не хоче...

Нинішнього року з моменту призначення міністром енергетики України Івана Плачкова, надзвичайна ситуація на оптовому ринку електричної енергії запроваджувалася 12 разів. Востаннє — з 18 по 20 серпня. А вже 21 серпня Міненерго направило держадміністраціям і керівництву обласних електропостачальних компаній факсограми за підписом Івана Плачкова, якими пригрозило примусовим обмеженням (а якщо казати простіше — від'єднанням) від електропостачання з центрів живлення за перевищення затверджених раніш лімітів.

І важливо навіть не те, що лише протягом минулого літа ліміти на електроенергію для областей уряд затверджував двічі і, зрештою, вони виявилися вдвічі менші, ніж фактично споживається електроенергії. І не те, що вибіркової схеми від'єднання споживачів від електромереж в Україні немає, а отже, виконуючи відповідні загальнодержавні урядові програми щодо пільгового забезпечення електроенергією національної безпеки держави, енергетики змушені були від'єднати від енергоспоживання тих споживачів, які справно платять за електрику, поповнюючи тим самим вкрай катастрофічні запаси живих коштів в енергетиці.

Йдеться про те, чому Міністерство енергетики змушено стати таким економним. В Міненерго не приховують, що напередодні зими запас вугілля на складах теплоелектростанцій виявився трохи більш як 1/3 від мінімуму потрібного для безперебійної роботи станцій в осінньо-зимовий період. Замість накопичення за травень—липень вугілля обсягом 2 млн. тонн, на серпень його запаси зменшилися на 0,4 млн. тонни. За сім місяців поточного року підприємства Мінвуглепрому поставили на електростанції лише 83% потрібної для роботи вугільної продукції. Практично не було накопичення паливного мазуту. В жалюгідному становищі було й накопичення газу в підземних сховищах. Не вирішено питання про поставки ядерного палива на станції «Енергоатому», до якого належать українські АЕС, не забезпечено своєчасний ремонт атомних енергоблоків.

Отже, беручи до уваги таку статистику, нинішнє керівництво Міненерго найпростіше було б звинуватити у тому, що воно вже не контролює ситуацію в галузі.

Хто у світі найкращий?

Однак положення про надзвичайну ситуацію має й інший бік — фінансовий. Його специфіка полягає в тому, що з моменту оголошення НС всі гроші з єдиного рахунку енергетики примусово спрямовують на цілі, що їх визначає Міненерго та НКРЕ. Тобто запровадження надзвичайної ситуації дає змогу чиновникам без погодження з радою енергоринку «вручну» керувати його мільярдними коштами, келійно затверджувати графіки і плани повернення грошей, а також визначати відсоток покриття кредитів, які надають під час запровадження НС.

І ось тут починаються загадки. У першому півріччі нинішнього року, коли надзвичайну ситуацію запроваджували 9 разів, раптово утворився глобальний перекіс у розподілі грошових коштів на користь комерційних структур. Як показав аналіз розрахунків за відпущену електроенергію, який здійснило «Укренерго», у І півріччі з розподільчого рахунку посередникам було сплачено грошима(!) 58,9% від електроенергії, яку вони поставили на ринок, тоді як усім електрогенеруючим компаніям — лише 8,1%. А всіма видами платежів комерсантам сплатили 786,7%(!), тоді як генеруючим компаніям лише 64,7%.

Звіт «Укренерго» про розрахунки за електроенергію в поточному році продемонстрував також і загадкову математичну неграмотність чиновників від енергетики, яка виявилася у дивному зростанні «заборгованості» перед деякими комерційними структурами, які раніше постачали російську електрику.

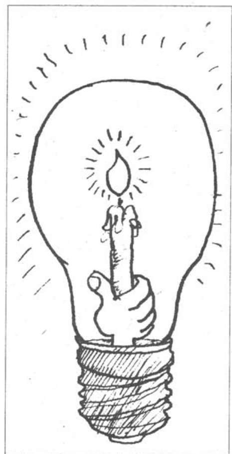
Так, ДАХК «Енергобуд» (компанія за півріччя не поставила на ринок жодної кіловат-години) з 7,811 млн. грн. боргу отримала з розподільчого рахунку 1,611 млн. грн. Після чого борг «Укренерго» перед «Енергобудом»... збільшився на 11,642 млн. грн. (149%)! Фірма «Барі» за півріччя поставила на ринок електроенергії на суму 15,893 млн. грн. Заборгованість «Укренерго» перед «Барі» на початок року становила 22,234 млн. грн. «Укренерго» всіма видами платежів розрахувалася на суму в 46,107 млн. грн. і при цьому... ще залишилася винна фірмі «Барі» 546 637 грн. Подібна ситуація склалася і з фірмою АТЗТ «Інтер-контакт», ПКФ «Електроресурс», з фірмою «Укренергокомплекс» та ін.

Чим можна пояснити таку арифметичну чехарду? Якщо винна інфляція, то чому її наслідки вирішили компенсувати лише комерційним структурам? Адже, виплачуючи борги генеруючим компаніям, у чиновників з Міненерго з арифметикою виявилося все гаразд. На початок року ця заборгованість становила 4,403 мільярда гривень, ще на 5,827 млрд. грн. було поставлено на ринок електроенергії. Всіма видами платежів «Укренерго» сплатило генеруючим компаніям 3,967 млрд. грн. І заборгованість «Укренерго» в результаті становила 6,564 млрд. грн.

Курчат восени лічать

Напередодні президентських виборів така «несправедливість» давала змогу окремим аналітикам припустити, що енергетичний ринок країни не просто контролюють, а контролюють досить жорстко. Що, втім, не стало великою відвертістю. Ще в квітні нинішнього року депутати Верховної Ради практично відверто звинувачували виконавчу владу на чолі з Президентом України в концентрації грошей через єдиний розподільчий рахунок енергетики на майбутні президентські вибори. Уже тоді звіти «Укренерго» свідчили про те, що гроші з цього рахунку зникають мільйонами, і, інколи, в нікому невідомому напрямку. Саме тому Верховна Рада не пропустила указ Президента і не ухвалила відповідний за змістом закон Кабінету Міністрів, який узаконював такий єдиний рахунок, на якому концентрувалися б гроші всіх суб'єктів енергоринку і розпоряджатися якими мало Міністерство енергетики України.

Хоча фактично такий рахунок існує і діє всупереч законодавству уже четвертий рік. І в даний момент на розгляд парламенту винесено три законопроекти «Про основні принципи функціонування оптового ринку електричної енергії», два з яких (народного депутата Михайла Павловського та групи нардепів Гавриша, Гудими та Кучеренка) передбачають безпосередні розрахунки між суб'єктами енергоринку. І третій (Кабінету Міністрів), «протягуючий» ту саму сумнівну ідею єдиного розподільчого рахунку.

Одразу ж, на третій день після закінчення сезону депутатських відпусток, Комітет Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки розглянув законопроекти. І рекомендував Верховній Раді проект Кабінету Міністрів не ухвалювати до розгляду взагалі. А для обговорення запропонував два інші проекти цього закону, розроблені народними депутатами.

Мабуть, тоді й матимемо відповіді на запитання, хто є хто в українській енергетиці.

Олексій ШЕХОВЦОВ, народний депутат України.

Правда про електрику оптом і вроздріб

То в чому тут фокус?

Відлуння боротьби за привілеї на ринку електроенергії, напевне, буде чути у Верховній Раді. Якщо... все-таки відбудеться розгляд законопроектів про основи функціонування оптового ринку електричної енергії в Україні.

Оптовий ринок електричної енергії (ОРЕ) існує з 1997 року. Його учасники — виробники й постачальники електричної енергії. Діють вони відповідно до Закону про електроенергетику. Але загальні положення цього закону по суті — лише матриця, за якою і складався ринок. А становлення його триває і сьогодні — за умов найжорсткішої кризи неплатежів. За свідченням директора спеціалізованого особливого підрозділу «Енергоринок» НЕК «Укренерго» Юрія Продана, головна проблема полягає в тому, що обласні енергопостачальні компанії не тільки не поспішають погашати заборгованість, що досягла колосальних сум, а й почасти взагалі припиняють платити на розподільчий рахунок за отриману від генерацій електроенергію. Так, приміром, у вересні Сумиобленерго отримало електроенергії на 5 млн. 202 тис. гривень, а заплатило лише 2,7%, загальна заборгованість компанії нині — 83,5 млн. гривень. Луганськобленерго заборгувало 823 млн. гривень, Прикарпаттяобленерго — 90 млн. грн., Львівобленерго — 192 млн. гривень, Полтаваобленерго — 55 млн. грн., Чернігівобленерго — 60 млн. грн.

Список може бути дуже довгий, бо на ринку працює 431 суб'єкт підприємницької діяльності. Але мимоволі увага фіксується, передусім, на тих постачальниках-боржниках, що є приватними підприємствами і взагалі-то аж ніяк не можуть залишатися збитковими хоча б згідно з «інстинктом самозбереження».

То в чому тут фокус? А в тому, що гроші зі споживачів електроенергії усе-таки збирають і, судячи з безбідного існування багатьох компаній, — чималі. Ось тільки до «загального котла», за рахунок якого й існує енергетика, віддавати їх страшенно не хочеться. Борги, можливо, і далі висіли б у повітрі (більш як 7 млрд. гривень), а ті, хто їх створив, користуючись відсутністю правової бази врегулювання відносин на енергоринку, надсилали б Міністерству енергетики повітряні поцілунки як вдячність за отримані блага. Але далі вже нема куди. Енергетика як основа економіки просто фізично не може існувати в борг, образно кажучи, з нічого запалюють в наших будинках світло. Утримання об'єднаної енергосистеми коштує грошей. Це — і паливо, і запчастини, і зарплата персоналу.

І ось саме тут перетнулися інтереси всіх зайнятих у процесі. Сьогодні є кілька альтернативних законопроектів «Про основні положення функціонування Оптового ринку електроенергії України». Головне спірне питання — чи будуть компанії-постачальники й надалі купувати електроенергію на ринку і вже за законом розраховуватися сповна за неї, чи зможуть, тепер уже на законних підставах, укладати прямі договори з найвигіднішими виробниками. Нюанс тут ось у чому. Найдешевша електроенергія — атомних станцій, дорожча — гідроелектростанцій і дорога за собівартістю — теплових. Поки є оптовий ринок, електроенергія йде за фіксованим тарифом до всіх споживачів і ті не відчувають дискримінації у постачанні. Якщо весь «дешевий асортимент» підімнуть під себе лише приватизовані обленерго, то бюджетникам, комунальній сфері, агропрому, транспортникам і населенню залишиться те, що залишиться — неліквідний товар.

На думку Міністерства енергетики та ЦК галузевих профспілок, в основу нового закону має лягти проект, розроблений Кабінетом Міністрів, оскільки в ньому й передбачено рівноправність усіх постачальників електроенергії на ринку і рівноправне отримання електроенергії кінцевим споживачем. Враховується принцип централізації, диспетчеризації і тарифоутворення. Але саме це й невигідно тим, хто вже відчув смак легких електрогрошей. До речі, урядову постанову про передавання держпакета акцій Кіровоградобленерго, Тернопільобленерго, Херсонобленерго міністерству так поки що й не виконано. А власник великого пакета акцій, за неофіційною інформацією, — одна юридична фірма, яка здійснювала підтримку всіх повністю приватизованих обленерго. Добре відомі (на жаль, не широкому загалу) господарі й інших обленерго, які так і не підписали свого часу договір, за яким досі працювали суб'єкти енергоринку. Знали панове чого хотіли? Дізнаємося і ми дуже швидко, коли побачимо, чий проект закону набере парламентську більшість.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

У номер

✔ **Київ**

«Зеніт» у зеніті

Ракетоносій «Зеніт-3SL» 10—14 жовтня виведе на орбіту телекомунікаційний супутник прямого супутникового мовлення DIRECTV 1-R. Його запуск дасть змогу здійснювати трансляцію 20 додаткових розважальних програм для передплатників системи DIREKTV. Перший демонстраційний запуск ракети-носія «Зеніт-3SL» з макетом супутника відбувся 28 березня. Найближчі запуски заплановано на січень, квітень, серпень 2000 року, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

✔ **Дніпропетровськ**

Запишіть мене до ДНД

Студенти одразу кількох вузів Жовтневого району Дніпропетровська відродили добровільну народну дружину — ДНД, як раніше казали. По-різному коментують тут такий «початок» навчального року, та факт залишається фактом: хлопці й дівчата, повернувшись до міста після канікул, не побажали миритися з тим, що на його вулицях, парках і скверах, у місцях масового відпочинку небезпечно і незатишно.

✔ **Житомир**

За новосіллям — новосілля

Одразу три новосілля відбулося в Мокрому — найвіддаленішому селі Баранівського району. Найголовніше — то нова школа. Адже досі учні навчалися в розвалюсі, побудованій іще 130 років тому. Про школу мріяли давно. Облдержадміністрація подарувала на новосілля телевізор і магнітофон, фонд «Допомога дітям України» — парти. А народний депутат України Юрій Спіженко привіз селу в подарунок автомобіль з нагоди ще одного новосілля — лікувального амбулаторного пункту. Третя новобудова в Мокрому — церква, яку зводили всім селом.

✔ **Луганськ**

«Срібне ковадло» — у золоті руки

Луганськ споконвіку був містом людей майстрових, які з металом «на ти». І приємно, що майстри не перевелися й нині. Це підтвердив Міжнародний фестиваль художнього кування, який відбувся в Чехії. Серед ковалів із 18 країн світу був і єдиний представник України —луганський умілець Костянтин Шевердин. Він взяв участь у конкурсі з техніки кування: протягом двох годин треба було зробити готовий виріб. Луганчанин успішно впорався із завданням, і його робота оцінена дипломом та почесним знаком «Срібне ковадло».

✔ **Полтава**

Студзагони потяглися у райони

Наводити порядок у місті комунальникам допомагають доброчинні студентські загони. Ще з весни вони прибрали деякі вулиці, а влітку зробили ремонт у школі-інтернаті й установили меморіальну плиту в пам'ять про загиблих воїнів-«афганців» у мікрорайоні Левада. З початку осені студенти у вільний від навчання час виїжджають на села, де допомагають збирати врожай.

✔ **Фотофакт**

На Чорному морі тривають спільні україно-російські навчання «Фарватер миру-99».

Фото Сергія СВІТЛИЦЬКОГО (УНІАН).

По їхніх плодах ви пізнаєте їх...

(Початок на 3-й стор.).

Час невблаганний — дедалі менше ветеранів поруч із нами, і слід зробити все, щоб вони відчули справжню турботу держави про себе.

Ще одна болюча точка — становище з народжуваністю, бо під загрозою опинилося саме існування нації.

Дії для перелому цієї ситуації мають бути дуже рішучі й ефективні, інакше, що підтвердить будь-який неупереджений учений, вимирання стане реальністю. Вже який рік наші державотворці розмірковують про відродження нації, а тим часом рівень смертності стає дедалі вищий за рівень народжуваності майже в геометричній прогресії. «Вимираючий народ» — жорстоке, але, на жаль, точне визначення соціологів.

І це цілком зрозуміло — ціна навіть кількох пелюшок для дитини перевищує середню заробітну плату, не кажучи вже про решту проблем. Що крім пустих декларацій було зроблено для перелому цієї ситуації? Я не можу уявити собі такої непробивної, крижаної байдужості в будь-якій іншій країні світу, коли фактично поставлено під загрозу саме існування народу, коли найменше зволікання може зробити ситуацію необоротною...

Одним з найголовніших напрямів діяльності держави вважаю прийняття й реалізацію загальнонаціональної комплексної програми підтримки народжуваності, захисту інтересів матері й дитини. Вона включатиме в себе як суто матеріальну допомогу, що її виплачують на кожну дитину, так і розвиток досконалої мережі медичних установ з охорони дитинства, збільшення кількості ясел та дитячих садків.

Якщо ми цього не зробимо, то майбутнього у нас просто не буде...

Торкаючись питань охорони здоров'я, хочу підкреслити, що ні в якому разі не можна допустити тотального переходу на платне медичне обслуговування.

Воно ні в якому разі не повинне підміняти собою безплатну медицину, систему яку слід не руйнувати, а зміцнювати. Чи багато наших співвітчизників здатні нині заплатити астрономічні суми за лікування, коли грошей часто-густо не вистачає навіть на хліб? Одиниці...

Інша річ, що, на жаль, обладнання в більшості наших лікарень і поліклінік украй застаріле, не вистачає навіть найнеобхідніших медикаментів. Цю проблему можна буде розв'язати як збільшенням частки бюджетних відрахувань, так і поступовим розвитком страхової медицини, коли підприємства і фірми відраховували б частину від прибутку на поліпшення медичного обслуговування своїх співробітників.

Необхідно також суттєво підняти зарплату всьому медперсоналові. Адже це ганьба для держави, коли хірург світового рівня, котрий врятував тисячі людських життів, отримує набагато менше від продавця жувальної гумки. Так не повинно бути і не буде.

Ми, депутати Верховної Ради, не можемо допустити усунення держави від розв'язання соціальних проблем, у чому б вони не виявлялися.

Зокрема, держава має забезпечити житловою площею цілий ряд категорій населення, наприклад, військовослужбовців, тих, хто потерпів від аварії на Чорнобильській АЕС, усіх працівників бюджетної сфери.

Було б шкідливою і нерозумною утопією абсолютно все в державі звести до відносин купівлі-продажу. В деяких сферах держава не повинна поступатися своєю домінуючою роллю, бо наслідки будуть трагічні.

Нині у нас завдяки «напруженим зусиллям» уряду Кравчука — Звягільського переважна більшість населення отримує не більше 10 — 12 доларів на місяць, а в Росії, де в 1991 році стартові можливості були не кращі від наших — понад 100 доларів. З огляду на те, що зарплату звичайно не виплачують місяцями, народ існує виключно за рахунок картоплі, що її він вирощує на ділянках.

Та навіть за цієї найскрутнішої ситуації, коли національна катастрофа стала грізною реальністю, ми маємо розв'язувати всі проблеми, що накопичилися, без «шокової терапії», хоч би в якому вигляді її подавали. Треба пам'ятати, що саме забуття соціального аспекту ринкових реформ завжди призводило до розколу та посилення напруженості в суспільстві, появи страшної тіні можливого кровопролиття. Гадаю, «чорний жовтень» 93-го року в Москві багатьох переконав у цьому. Для мене цілком ясно, що до наших специфічних умов неприйнятні монетаристські рецепти Міжнародного валютного фонду, — вихід з кризи ми маємо знайти самі. Коли МВФ, приміром, вважає безробіття необхідною умовою для створення ринку, то я як депутат вживатиму всіх заходів, аби це ганебне явище не існувало взагалі.

Уже зараз прихованим безробіттям охоплено більше половини працездатного населення. І що ж привело нас до жаданого ринкового раю? Хто з вищих керівників країни б'є на сполох з цього приводу? Показово, що соціологи вивели чітку залежність між зростанням рівня безробіття та збільшенням злочинності. Ми й без того фактично кримінальна держава, а подальший рух цим шляхом означатиме цілковитий економічний і політичний крах.

Я переконаний: народ України гідний кращої долі, ніж та, що йому підготували біля штурвалу влади тимчасові правителі, і вважаю, що депутати мають особисто на себе взяти відповідальність за успіх нового політичного курсу, не перекладаючи її ні на кого і не шукаючи виправдань у брехливих промовах, у безупинних розмовах про «розбудову державності» та «відродження нації». Країну необхідно піднімати з розрухи, наводити в ній порядок, а не говорити про це.

* * *

Це, мабуть, той випадок, коли коментарі, як то кажуть, зайві. І все-таки важко втриматися від деяких запитань, що мимоволі постають сьогодні, через п'ять років, коли знову читаєш такий емоційний, тривожний, хочеться думати, щирий виступ людини, яка взялася керувати державою і прагне обіймати найвищу посаду в державі ще принаймні п'ять років.

— Чому ж не вдалося Леонідові Кучмі забезпечити народу України кращу долю навзамін того, що, за його висловом, «підготували біля керма влади тимчасові правителі» (Л. Кравчук і К°)?

— Де обіцяне «істотне збільшення — вже в перші кілька місяців — рівня пенсій, стипендій, адресної допомоги малозабезпеченим верствам населення? Адже Президент мав рацію, коли казав, що тодішній рівень пенсій (а він у реальному вимірі ще зменшився) — це «просто відверте знущання», бо «за ці гроші не можна не тільки жити, але й померти». До того ж виплачують пенсії, стипендії, заробітну плату здебільшого із запізненням на кілька місяців. Заборгованість із зарплати і пенсій, якої у 1994 році практично не було, вже сягає 10 млрд. гривень.

— Чому безробіття — «це ганебне явище», стосовно якого Леонід Кучма обіцяв «вживати всіх заходів, аби воно взагалі не існувало», за час його президентства зросло і дедалі зростає (кількість офіційно зареєстрованих тих, хто не має і не може знайти роботи, досягне до кінця нинішнього року, за офіційними даними, більш як 2 млн. чол.), а «катастрофічне становище літніх людей» стало ще катастрофічніше?

— Чому не виконано обіцянку «не допустити тотального переходу на платне медичне обслуговування», а жорстоке, та, на жаль, точне визначення «вимираючий народ» набуло стосовно нашого народу ще більшої гостроти, адже за правління Леоніда Кучми чисельність населення України зменшилася більш як на 1,5 млн. чоловік?

— Чому підпорядкований Президентові Л. Кучмі уряд так і не відмовився від «забуття соціального аспекту ринкових реформ, що завжди призводило до розколу та посилення напруженості в суспільстві, появи страшної тіні можливого кровопролиття»?

— Якщо в 1994 році для Леоніда Кучми було «цілком ясно, що до наших специфічних умов рецепти Міжнародного валютного фонду неприйнятні», то чому за роки його президентства диктат МВФ, Світового банку став ще жорстокіший, а український уряд став діяти не за програмою, яка має бути затверджена парламентом, а за меморандумами, підписаними з МВФ і Світовим банком, які безцеремонно диктують і скорочення робочих місць, і підвищення плати за житло, електроенергію, комунально-побутові, транспортні та інші послуги, і прискорену приватизацію найважливіших народногосподарських об'єктів, і прискорений перехід на платне навчання, медичне обслуговування тощо, —тобто те, проти чого так гаряче виступав Леонід Кучма п'ять років тому?

— У 1994 році Леонід Кучма був «глибоко переконаний, що будь-які реформи, коли вони ведуть до погіршення життя людей, украй аморальні й до жодних позитивних результатів у економіці й, тим паче, в політиці привести не можуть», бо «це вже не реформи, а антиреформи, що значно гірше за відкат у минуле, яким деякі так люблять лякати». А сьогодні, коли внаслідок кучмівських так званих «радикальних ринкових реформ» життя народу стало ще нестерпніше, Президент мало не щодня лякає людей можливістю «відкату назад». Що ж трапилося з Леонідом Кучмою?

Якщо все, що обіцяв у 1994 році претендент на президентську посаду, а викладене в його статті в «Голосі України» — тільки частина того, що казав Леонід Кучма тоді, залишилося на папері, якщо за роки його президентства виробництво дедалі розвалювалося, життя людей з кожним роком погіршувалося, а доларовий зашморг на шиї нашої економіки затягнувся так, що вона ледь животіє (зовнішній борг України вже перевищив 12 млрд. доларів; цього року лише на його обслуговування — повернення чергових платежів, виплату відсотків за кредити — потрібно 2 млрд. доларів — саме таку суму допомоги високі урядовці виклянчують сьогодні на Заході), то постає цілком закономірне запитання: яке моральне право є в нього виставляти знову свою кандидатуру на наступних президентських виборах? Не вийшло з нього «українського Рузвельта», як репрезентувало його в 1994 році запопадливе оточення. Вважаю цілком слушною пропозицію видати «Білу книгу» про «досягнення» Леоніда Кучми на посаді Прем'єр-міністра і Президента України.

Звичайно, вибір робити нашому народу, виборцям.

Не промахніться знову, шановні.

Варто, мабуть, прислухатися до відомої біблійної притчі з Євангелія від *Святого Матвія «Стережіться фальшивих пророків»*.

«15. Стережіться фальшивих пророків, що приходять до вас ув одежі овечій, а всередині — хижі вовки.

16. По їхніх плодах ви пізнаєте їх. Бо хіба ж виноград на тернині збирають, або фіґи — із будяків.

17. Так ото родить добрі плоди кожне дерево добре, а дерево зле плоди родить лихі.

18. Не може родить добре дерево плоду лихого, ані дерево зле плодів добрих родити.

19. Усяке ж дерево, що доброго плоду не родить, — зрубується та в огонь укидається.

20. Ото ж бо — по їхніх плодах ви пізнаєте їх!».

Георгій КРЮЧКОВ,
народний депутат України.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЕМІСІЮ АКЦІЙ НОВОЇ НОМІНАЛЬНОЇ ВАРТОСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ІНДЕКСАЦІЄЮ ОСНОВНИХ ФОНДІВ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА

«ОДЕСЬКИЙ НАФТОПЕРЕРОБНИЙ ЗАВОД»

1. Характеристика Емітента

1.1. Відкрите акціонерне товариство «Одеський нафтопереробний завод» (Далі - «Товариство») діє на всій території України.

1.2. Юридична адреса товариства: Україна, 270041, м. Одеса, Шкодова гора, 1. Тел. 34-06-54, факс. 33-70-66.

1.3. Банківські реквізити: п/р 26009125761 в АКБ «Морський транспортний банк» м. Іллічівська, МФО 328168.

1.4. Товариство створено згідно з наказом Державного комітету України по нафті і газу «Держкомнафтогаз» № 260-А від 25.02.93р. шляхом перетворення державного підприємства Одеський державний нафтопереробний завод у відкрите акціонерне товариство відповідно до Указу Президента України «Про корпоратизацію державних підприємств» від 15.06.93р. №210/93.

Товариство зареєстровано Виконавчим комітетом Ленінської районної Ради народних депутатів м. Одеси 03.12.93р. №281/2. Свідоцтво про державну реєстрацію товариства №1078 від «24» жовтня 1997 р.

1.5. Засновником товариства виступила Держава в особі Державного Комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України.

1.6. Зареєстрований статутний фонд товариства станом на 01.07.99р. складає 2 201 959,53 грн., сплачений повністю. Статутний фонд поділений на 220 195 953 простих іменних акцій номінальною вартістю 0.01 грн. кожна.

2. Дані про емісію акцій

2.1. Рішення про проведення емісії акцій нової номінальної вартості прийнято Загальними зборами акціонерів 07 липня 1999р. (Протокол № 1) з метою збільшення статутного фонду товариства у зв'язку з індексацією основних фондів. Збільшення статутного фонду товариства проводиться шляхом збільшення номінальної вартості акцій з 0.01 грн. до 0.27 грн.

2.2. Загальна сума нового випуску акцій становить 59 452 907, 31 грн. Кількість акцій залишається без змін - 220195953 штуки. Вид акцій - прості іменні акції номінальною вартістю 0.27 грн. (двадцять сім копійок) кожна. Серії та порядкові номери акцій: випускаються акції серії А з № 000000001 по №220195953 включно. Форма випуску акцій документарна.

2.3. Починаючи з «1» листопада 1999 р. буде здійснюватися видача письмових зобов'язань в обмін на акції старої номінальної вартості за адресою: м. Одеса, Шкодова гора, 1.

Не пізніше, ніж 6 місяців з дати реєстрації випуску акцій нової номінальної вартості, товариство зобов'язано видати акціонерам сертифікати акцій нової номінальної вартості, відповідно до належної кожному акціонеру кількості акцій. Одна акція старої номінальної вартості обмінюється на одну акцію нової номінальної вартості без обмеження терміну обміну.

2.4. Послугами торговців цінними паперами при підготовці інформації про емісію акцій та обміну акцій товариство не користується.

3. Власник простих іменних акцій товариства має право:

3.1. Приймати участь в управлінні товариством з правом голосу на загальних зборах акціонерів, пропорційно до кількості акцій, які йому належать; голосування на загальних зборах акціонерів товариства проводяться за принципом: одна акція - один голос;

3.2. На отримання частки прибутку від фінансово - господарської діяльності товариства у вигляді дивідендів;

3.3. На отримання частки майна товариства, пропорційно кількості акцій, які є його власністю, у випадку ліквідації товариства;

3.4. Пріоритетного права на придбання додатково випущених акцій товариства.

3.5. Отримувати інформацію про діяльність товариства.

3.6. За рішенням загальних зборів акціонерів і Спостережної Ради товариства можуть бути встановлені інші додаткові пільги власникам акцій.

4. Умови розпорядження акціями

4.1. Акціонери мають право здійснювати не заборонені законодавством України операції з акціями товариства. Акціонер має право продавати, дарувати, обмінювати, відчужувати іншим способом акції, передавати у спадщину або заставу. Операції з акціями товариства, щодо яких здійснюється перехід права власності на акції або відносини позики є дійсними тільки за умови реєстрації відповідних змін у реєстрі акціонерів товариства.

5. Додаткова інформація.

5.1. Попередньо товариство здійснило випуск простих іменних акцій у документарній формі номінальною вартістю 0.01 грн. кожна на загальну суму 2 201 959, 53 грн. Випуск зареєстрований Міністерством фінансів України за №240/1/94 від 17.06.94р. Згідно з рішенням № 26 від 12.03.98 р. Одеським територіальним управлінням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку свідоцтво про реєстрацію випуску було переоформлено на нове за № 40/15/1/99 від 05 лютого 1999р.

5.2. Дивіденди за акціями Товариства виплачуються за підсумками календарного року за рахунок прибутку, який залишається у власності товариства після сплати податків, інших обов'язкових платежів до бюджету та процентів за банківський кредит у порядку та строки, які встановлюються загальними зборами акціонерів, але не пізніше 6 місяців з дати прийняття рішення про виплату дивідендів.

5.3. Право на отримання частки прибутку (дивідендів) пропорційно частці кожного з учасників, мають особи, які є учасниками товариства на початок строку виплати дивідендів.

5.4. Одержати більш детальнішу інформацію можна безпосередньо за адресою: м. Одеса, Шкодова Гора, 1, або за тел. (0482) 34-06-54.

Голова Правління ВАТ «Одеський нафтопереробний завод» В. І. МЕЛЬНИК

Правління ВАТ «Облгуртгосптовари»

повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів ВАТ, які відбудуться 10.11.1999 р. о 12 год. 00 хв. за адресою: м. Львів, вул. Городоцька, 357, актовий зал.

Реєстрація акціонерів проводиться з 9 год. 00 хв. до 11 год. 45 хв.

Порядок денний:

1. Зміни в органах управління ВАТ «Облгуртгосптовари» (голови правління, ревізійної комісії, спостережної ради).
2. Затвердження положення про порядок передачі майна ВАТ «Облгуртгосптовари» в оренду.
3. Різне.

Акціонерам необхідно мати при собі:

— паспорт або документ, що посвідчує особу;

— сертифікат акцій.

Представникам акціонерів необхідно мати довіреності, оформлені за встановленим порядком на право представляти інтереси акціонера чи групи акціонерів.

Телефон для довідок: 62-00-75.

ПП «РІТУР» оголошує про своє закриття (код 23709422). Претензії приймаються протягом 2 місяців після друкування.

Арбітражний суд м. Києва (252030 м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 15/420 від 19.08.1999 р. про банкрутство виробничо-комерційної фірми «Граніт» (252057, м. Київ, пров. Польовий, 7, р/р 260010046400 в АБ «БРОКБІЗНЕСБАНК», МФО 300249, код ОКПО 13684336).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Харківської області (310022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) порушено справу № 4561/7-74 про банкрутство Шипуватського споживчого товариства: 312570, Харківська обл., Великобурлукський р-н, с. Шипувате; р/р 26009200580000 в АК АПБ «Україна» м. Великий Бурлук, МФО 351094.

Інформація, що публікується емітентом у друкованих виданнях

Найменування емітента	Відкрите акціонерне товариство «Славутський солодовий завод»
Код ЄДРПОУ	00377733
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 00377733 від 15.01,96, видано: Славутська райдержадміністрація
Місцезнаходження	281070, Хмельницька область, м. Славута, Славутський, Кірова,138.
Телефон	23008, 22833
Телефакс	23008, 22833
Основні види діяльності	18144 — Пивоварна промисловість 84600 — інша комерційна діяльність 71250 — роздрібна торгівля 71130 — оптова торгівля 71330 — громадське харчування 72200 — зовнішня торгівля
Кількість акціонерів	3602
Кількість власників облігація	
Чисельність працівників	513
Статутний фонд (для ВАТ):	6176480,00
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	24705920; 100,00%
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	0; 0,00%
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	27.04.99.
Найменування та місцезнаходження реєстратора	Товариство з обмеженою відповідальністю «Онікс», Хмельницька область, м. Нетішин
Найменування та місцезнаходження торговців цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків ЦП	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом продавати (купувати) його цінні папери	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	
Термін виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	

Основні фінансові показники

Показник (значення вказуються в тис. грн.)	Рік І півріччя 1999 р.	І півріччя 1998 р.
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	11852	3490
2. Балансовий прибуток (збиток)	+505	-375
3. Всього по активах балансу	47209	41662
4. Всього зобов'язань	8765	1997
5. Статутний фонд (довідково: номінальна вартість акції)	6176	6176
6. Нерозподілений прибуток		
7. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	0,02	—
8. Дивіденди сплачені на одну просту акцію	—	—

Государственная налоговая инспекция в Киевском районе г. Одессы сообщает что Арбитражным судом Одесской области возбуждены дела о банкротстве:

1. Дело № 17-21/4463 о признании банкротом Совместной компании украинско-кипрской «Тор шиппинг (Украина) ЛТД», юридический адрес: г. Одесса, пр-т Ак. Глушко,1/3, р/с 2600931682 в АК «Пивденный» г. Одессы, МФО 328209.

2. Дело № 17-21/4462 о признании банкротом ОАО «Черноморжелезобетонстрой», юридический адрес: г. Одесса-59, ул. Краснова, 14, р/с 26007301455055 в ОГ РУ «Проминвестбанка» г. Одессы, МФО 328135.

3. Дело № 17-21/4362 о признании банкротом МЧП «ЮПТЭК», юридический адрес: г. Одесса, ул. Ак. Филатова, 13-а, кв.37, р/с 26007311039 в АБ «Пивденный» г. Одессы, МФО 328209.

4. Дело № 17-21/4363 о признании банкротом ООО «Бисмарк», юридический адрес: г. Одесса, ул. Ак. Королева,29-а, кв.52, р/с 26001333 в филиале АКБ «Укрнефтегазбанк» г. Одессы, МФО 328588.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: г. Одесса, проспект Шевченко,4, Арбитражный суд Одесской области».

Арбітражним судом Луганської області (348000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-А) порушено справу № 11/81б про банкрутство малого приватного підприємства «Техносервіс» (349940, м. Сєвєродонецьк, Гвардійський провулок, 46; рахунок № 2600121 в Лисичанській філії АКБ «МТ-Банк» МФО 3047516, код 13370689).

Вимоги кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Компания «КАМА», ЛТД является правоприемником СУП ООО «Кама LTD» в связи с перерегистрацией.

Справки по тел.274-59-84.

До уваги акціонерів ВАТ «Запорізький завод феросплавів»!

Доповнення до Порядку денного загальних зборів акціонерів, які відбудуться 04.10.99 р.

Статутний фонд ВАТ «Запорізький завод феросплавів» збільшується відповідно до ст. 113 Державної програми приватизації на величину індексації основних фондів, яка відбулася 01.01.95 р. та 01.04.96 р. на суму 73 108 950 грн., шляхом збільшення номінальної вартості 105 955 000 штук акцій з 0,01 грн. до 0,70 грн. Гарантія корпоративних прав акціонерів ВАТ «Запорізький завод феросплавів» забезпечується тим, що при збільшенні статутного фонду акції номіналом 0,01 грн. будуть обмінюватися на акції номіналом 0,70 грн. відповідно до кількості акцій, що належать акціонерам.

Проект змін до статуту в частині розміру статутного фонду:

«Статутний фонд становить 74 168 500 грн. Статутний фонд поділено на 105 955 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0.70 грн. кожна.»

Телефон для довідок: (0612) 12 43 80

Правління ВАТ.

До уваги акціонерів ЗАТ «Промінь»

12 листопада 1999 року о 13-ій годині відбудуться загальні збори акціонерів товариства за адресою: Київ, вул. Механізаторів, 9-а, у приміщенні актового залу. Реєстрація акціонерів з 12-ї години.

Порядок денний:

1. Доповідь правління про результати перевірки фінансово-господарської діяльності товариства за 1998 і 1999 роки.
2. Розгляд рішень, прийнятих загальними зборами за протоколом від 31.03.99 р.
3. Розгляд особистих заяв акціонерів.
4. Перспективи розвитку заводу та завдання акціонерів-засновників.

Довідки за телефоном: 276-80-14.

ДЕНИЩУК Н.Т.

Правління.

Арбитражным судом Донецкой области (340105, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбуждены дела о банкротстве:

№ 24/170Б частного предприятия «Агро» (339019, г. Макеевка, Донецкой области, ул. Ярошенко, 19/54, расчетный счет № 26007301525641 в Ц-Городском отделении АК ПИБ г. Макеевка, МФО 334516;

№ 24/171Б частного промышленно-строительного предприятия «Интерстрой» (339032, г. Макеевка, Донецкой области, м-н Центральный, 3, кв. 64, расчетный счет 26002980749 в Макеевском отделении АК УСБ, МФО 334174).

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражним судом Херсонської області у м. Херсоні 325000, вул. Горького,18 порушено справи про банкрутство:

— ПП «Агрофірма-Юг», 325000, м. Херсон, вул. Перекопська, 20, к-та 511, код 25644033, поточний рахунок 26006201387002, 26006201387001, МФО 352101, від АКБ України в м. Каховка Херсонської області.

— ПП «Елліпс», 325000, м. Херсон, вул. Суворова,13, кв.16, код 24114671, р/р 468797 ХО «Укрексімбанк» м. Херсон, МФО 352639.

Арбитражный суд Донецкой области (340106, г. Донецк, б. Пушкина, 34) возбудил дело № 5-242 Б о банкротстве МЧП «Лира».

Юридический адрес: 340009, г. Донецк, ул. Левобережная, 32, фактический адрес: г. Донецк, бул. Школьный, д. 18, кв. 76. Р/с 3468328 в АК АПБ «Украина», МФО 334248. ОКПО 20337428.

У номер

✔ Чернівці

Знайдено невідомі листи Михайла Грушевського

На справжній історичний скарб натрапив нещодавно, опрацьовуючи старовинні документи, співробітник Державного архіву Чернівецької області Драгош Олар. В одній з тек він знайшов кілька невідомих листів видатного українського історика, фундатора й керівника Наукового товариства імені Тараса Шевченка Михайла Грушевського.

Ці листи М. Грушевський надіслав на початку нинішнього століття до крайового сейму із проханням надати матеріальну підтримку у виданні творів видатного буковинського письменника й просвітителя Юрія Федьковича. Місцева влада прислухалася до голосу прохача й виділила зі своєї казни 1000 крон.

Під листом є й підпис секретаря Наукового товариства імені Тараса Шевченка — відомого українського етнографа Володимира Гнатюка.

✔ Кіровоград

«Стиль і краса»

Так називається виставка-ярмарок продукції вітчизняних підприємств, що спеціалізуються на пошитті одягу, організована кіровоградською Торгово-промисловою палатою.

У виставці взяли участь більш як два десятки підприємств та приватних фірм із різних міст України. Особливу популярність у кіровоградців має продукція чернігівських, київських, уманських дизайнерів. І, звичайно, одяг, виготовлений майстрами місцевого ВАТ «Зорянка». Запропонований товар довго на прилавках не залежується.

Основна мета виставки-ярмарку — популяризація українських товарів і вітчизняних товаровиробників.

✔ Луцьк

Подарував землякам бібліотечку

Маловідомі видання про творчість Лесі Українки, спогади про Василя Авраменка та Оксану Лятуринську, «Дослідження про бандуру» Уласа Самчука та ще понад триста рідкісних книжок отримала в дарунок з-за океану Волинська обласна бібліотека імені Олени Пчілки. Твори, чимало з яких вийшли у видавництвах Торонто, Мюнхена ще на початку нинішнього століття, надіслав із далекої Канади уродженець села Маяки, що неподалік Луцька, Прокіп Наумчук. Він мешкає в Торонто і відомий серед української діаспори як бізнесмен, громадський діяч, продюсер популярної в Країні кленового листя радіопередачі «Українська пісня». Виходець з Волині не забуває про рідний край і вже вдруге надсилає сюди книжки з власної бібліотеки.

✔ Фотофакт

На околиці Кременця Тернопільської області в недалекому майбутньому буде відкрито сучасну санну трасу, яка дасть змогу українським спортсменам ретельніше готуватися до олімпійських ігор.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (ДІНАУ).

СНІДом заразили у лікарні

Дві НП далеко не районного масштабу сталися в Новоархангельську Кіровоградської області

Перша — надзвичайна, страшна і трагічна — сталася два роки тому. Хворому механізатору села Ганнівки, батькові восьми дітей Юрію Ч., влили кров, заражену вірусом СНІДу. І де! В районній лікарні, тобто в державній лікувальній установі. Спроба звинуватити дружину, нібито вона заразила чоловіка, не вдалася. З'ясувалося, кров ту взяли фактично у бомжа, ін'єкційного наркомана.

Друга, також надзвичайна і безпрецедентна, сталася недавно, у серпні ц. р. Новоархангельський районний суд виніс рішення — відшкодувати Юрію Ч. за завдані моральні й матеріальні збитки мільйон гривень. Це перший судовий процес у нашій державі, коли винними визнано посадових осіб, які своїми діями спричинили зараження пацієнта вірусом СНІДу. Водночас повторно порушено кримінальну справу проти медичних працівників.

Крім того, Юрій Ч. має намір подати до суду дві нові позовні заяви. Одну — за фактом розголошення таємниці діагнозу про його хворобу (правління місцевого КСП забороняло дружині працювати на фермі, після чого все село шепталось і гуло). Другу — за фактом образи честі й гідності, заподіяння моральної та матеріальної шкоди дружині.

Про що свідчать ці дві надзвичайні події? До нас прийшло велике лихо. Якщо найпоширеніші шляхи ВІЛ-інфікування — статевий і наркотичний — залежать від ризикованої поведінки самої людини, то ін'єкційний (під час переливання крові та інших внутрішньосудинних ін'єкцій) — від медиків, стану і здатності нашої медицини запобігати інфікуванню.

Проте випадок з Юрієм Ч., з'ясувалося, не перший і неподинокий. Інші ретельно приховуються. А цей «виповз». Отже, є привід бити на сполох. І ще й через дані, які цими днями оприлюднив український центр СНІД (керівник — професор Алла Щербинська). Дані за червень нинішнього року.

Цей місяць перевищив усі попередні сумні місячні рекорди — з життя пішли 37 дорослих і 4 дітей, хворих на СНІД. За цим показником, повідомив пресцентр Мінохорони здоров'я України, «чума XX століття» наближається до найпоширеніших хвороб — серцево-судинних та туберкульозу. А нині усього в Україні офіційно зареєстровано 27,5 тисячі ВІЛ-інфікованих та 1100 осіб, хворих на СНІД. Проте фактично ВІЛ-інфікованих у нас налічується щонайменше на 20 тисяч більше.

У грудні 1991 року Верховна Рада прийняла Закон України «Про запобігання захворюванню на СНІД та соціальний захист населення». Статтею 3 цього закону спеціальними органами державного управління та міжвідомчої координації у сфері боротьби із захворюванням на СНІД було визнано Національний комітет при Президенті України та регіональні й місцеві комітети.

У травні вже наступного, 1992-го, року указом Президента Л. Кравчука такий Національний комітет було створено.

Певною мірою Україна випередила тут навіть міжнародну думку в боротьбі із СНІДом. Бо лише 1994 року ООН вилучила СНІД з одноосібної компетенції Всесвітньої організації охорони здоров'я і утворила спеціалізовану інституцію з цих проблем — Об'єднану програму з ВІЛ/СНІДу ООН. Цим документом проголошувалася необхідність утворення в кожній країні спеціалізованого координаційного органу з доволі великими повноваженнями.

Приємно, що досвід України виявився на висоті. На II Міжнародній консультації з ВІЛ/СНІДу та прав людини, організованої ООН у вересні 1998 року в Женеві з участю представників України, про це було сказано чітко і однозначно.

Та невдовзі з достеменно не відомих і утаємничених причин поле «битви» зі СНІДом перетворюють на величезне футбольне поле, а нацкомітет — на футбольний м'яч.

Так, у липні 1996 року указом Президента комітет підпорядковується Міністерству охорони здоров'я. Мотивація переважно коридорно-закулісна: СНІД — проблема суто медична, тож і бути комітету при головному штабові піклування про здоров'я людей. І стає комітет уже не національним, а звичайним, рядовим. Воно ніби нічого страшного й немає в цьому. Але змінюється не лише назва. Змінюється статус проблеми, важливість її.

Це був початок гри в футбол. Буквально через півроку, у грудні 1996 року, указом Президента знову утворюється Національний комітет як центральний орган виконавчої влади на базі його попередника. До функцій нової структури додано повноваження і з профілактики наркоманії, з якою досі «вели боротьбу» інші.

Опинившись у структурі Кабінету Міністрів, комітет розгортає й активізує роботу. Та ненадовго. Уже в листопаді 1997 року черговим ударом-указом Президент знову заганяє нацкомітет до Мінохорони здоров'я. Знову комітет стає рядовим.

Потім комітет то з'являвся, то зникав. Врешті, при Кабміні створили Координаційну раду з питань запобігання захворюванням на СНІД.

Доки тривали оці пертурбації, не розв'язувалися надзвичайно важливі для боротьби зі СНІДом проблеми. Передусім — якості перевірки донорської крові. Погіршення соціального становища багатьох людей «погнало» в донори осіб із груп ризику. А якісно перевіряти ту кров у нас ще нічим — немає відповідного обладнання власного виробництва. Те, що випускається, недосконале. А купувати за кордоном діагностикуми Кабмін своєю постановою заборонив. Ось і немає тепер гарантії, що завтра якомусь Чоботарю не переллють навіть перевірену кров, але з вірусом СНІДу.

Після випадку в Новоархангельську головні лікарі державної служби крові в один голос заявляють: ми знімаємо з себе відповідальність за забезпечення лікувально-профілактичних закладів, пологових будинків тощо безпечними продуктами переоблляння крові, бо не маємо надійного методу контролю крові!

Другий рік у державі немає національної програми боротьби зі СНІДом. Торік її нікому було розробити. Цього року вона з'явилася уже після затвердження держбюджету. Без коштів боротися зі СНІДом — марна справа. Спроби залучити на ці цілі кошти з місцевих бюджетів також марні.

От і виходить, що СНІД і наркоманія, спостерігаючи за «футболом», почуваються вільно. Може, в другому колі їм стане скрутніше? Побачимо.

Григорій ЯКОВЕНКО.

Фальшивка під відомою маркою

Ця пляшка — не підробка. Але скопіювати етикетку відомої торгової марки — що свиснути

Обережно, підробки!

Здавалося б, Дніпропетровському олійно-екстракційному заводу треба лише заздрити. Його торгову марку «Олейна» знають нині не тільки в рідній області. Рафінована соняшникова олія цього закритого акціонерного товариства справді поза конкуренцією.

Але в нас і за такої ситуації, з'ясовується, можна мати неприємності. Спочатку в продажу з'явилася не кращого гатунку олія вочевидь іноземного походження, на етикетках якої в україномовному перекладі великими літерами значилося... «Олейна». І не біда, що не вказана адреса виробника і дата розфасовки, а зазначена місткість пляшки не відповідає дійсності. Хто з покупців, начуваний славою «Олейни», пильно вивчатиме етикетку? Тим паче, що всі інші обов'язкові відомості видрукувано дрібно і геть на чорному тлі. Отож їх не прочитаєш. При найбездоганнішому зорові потрібна лупа, аби дізнатися, що це зовсім не соняшникова, а ріпакова олія.

Та нині вистачає і фальсифікованої соняшникової олії з торговою маркою дніпропетровців. Підпільної. З етикетками-підробками таку продукцію виявили у Києві, Луцьку, Рівному, Черкасах, Львові та Донецьку. Цілком можливо, що є вона і в інших містах та регіонах. Причому фальшиві етикетки від справжніх не відрізниш. Адже скопіювати їх нині — що свиснути. Хоч пляшки зовнішньо, розмірами та місткістю й інші, та хто зважатиме на такі «дрібниці». А тим паче на те, що на кришечках-ковпачках відсутні дата виготовлення та термін зберігання, без яких дніпропетровці не випускають у світ свою продукцію. Головне — підробка має нижчу ціну, — а поласувати знаменитою «Олейною» за менші гроші кожному спокусливо...

На це й розраховують спритні ділки-фальшивоолійники. І живляться за рахунок авторитету вітчизняної торгової марки.

— Не тільки нам, — каже директор Дніпропетровського олійно-екстракційного заводу Олександр Журід, — завдано матеріальної

та моральної шкоди. Фальшива «Олейна» не просто гірша від справжньої — вона ще й шкідлива. Отож поки підрозділи Держспоживзахисту та Служби безпеки України наведуть у цій справі лад, мусимо закликати співгромадян не купувати олії-сурогату.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.
Загальний тираж 236694.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311176.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України